

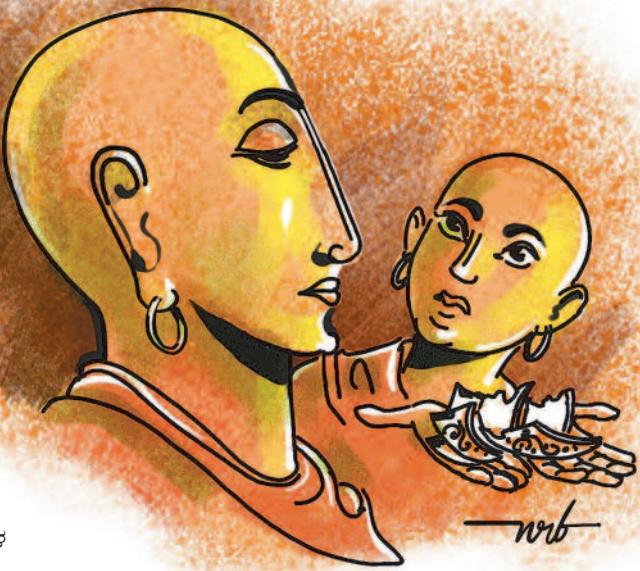
ಆಯಸ್ಸು

ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒವ್ವ
ಬಾಲಕ ತುಂಬಾ ಚೊಟಿಯಾಗಿದ್ದ
ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಗುರುಗಳು
ಅವನನ್ನು ಅವನ ಜಾಣತನಕಾಗಿ ತುಂಬಾ
ಪ್ರಿತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಗುರುಕುಲವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ಹಿಂಗಾಣಿ ಬಟ್ಟಲೋಂದನ್ನು ತಕ್ಕಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಳಿಸಿದ. ಅದು
ಒಡೆದು ನುಚ್ಚು ನಾರಾಯಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ
ಅರರಾಪದ ಲೋಟ. ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹದು.
ಗುರುಗಳು ಲಾಗಾಯಿನಿಂದ ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿ
ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಿಂಗಾಣಿ ಬಟ್ಟಲು ಬಿದ್ದು ಚೂರು
ಚೂರು ಆಗುವಾಗ ಭಾರಿ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. ಆತ ಜೊರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಚುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುಗಳ
ಆಗಮನವಾಯಿತು.

ಗುರುಗಳ ಧೃಷ್ಟಿ ಬಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದೇ ತಡ, ‘ಗುರುಗಳೇ ಮನುಷ್ಯರು
ಮಾತ್ರ ಸಾಯಂತ್ರಾರಲ್ಲಾ, ಏಕೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬಾಲಕ.

‘ಅದು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮ. ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ವಸ್ತುವಿಗೂ ಇಂತಿಮ್ಮೆ ಆಯಿಸ್ತು ಎಂದು ಭಾಗವತ ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.
ಆಯಿಸ್ತು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಮರಣ ಸಂಖವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ
ಮಾನವನಿಗಾಗಲಿ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಲಿ, ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಾಗಲಿ ಹೊನೆ
ಎಂಬುದು ಇರುತ್ತದೆ ಅದು ಸಿ, ಈಗ ಏಕೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ’ ಎಂದರು
ಗುರುಗಳು.

ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಲಕ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ಹಿಂಗಾಣಿ
ಬಟ್ಟಲೆನ ಚೂರುಪಾರುಗಳನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ.
‘ಒಹೋ, ಹೀಗೇ ಸಮಾಚಾರ! ಹಿಂಗಾಣಿ ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿತ್ತು,
ಇವತ್ತೆ ಅಡಕ್ಕೂ ಆಯಿಸ್ತು ಮುಗಿದು ಹೊಯಿತೆಂದು ಕಾಣಿತ್ತದೆ! ಅದು
ನಾನು ಹೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ’ ಎಂದರು.

ಬಾಲಕ ಇದನ್ನು ಹೊಸ ಹೋಧನೆಯೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ.

(ಜ್ಞಾ ಕಥೆ)

- ಎ.ಕೆ. ಪೆಟ್ಟಾಭಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಮ್ಮೆ.. ಆಡಲು ಬಿಡು ನನಗೆ

ಹೇ...ಅಮ್ಮೆ ಆಡಲು ಬಿಡು ನನ್ನ
ನಾನಿನ್ನ ೩ ವರ್ಷದ ಮಾನು
ನನಗೇ ಈ ಶಾಲೆಯ ಹೋರೆ
ಹೊರೆಯಾದೆನಾ ನಿನಗೆ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಈಗಲೇ
ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಣಿಯನು ಉಂಟನು
ಕರುಳ ಸಂಬಂಧ ತೋರಿಸು
ಅಕ್ಷರೆಯ ಮದಿಲು ನೀನಾಗು

ತಪ್ಪದಿರು ನನ್ನ ಶಿಶು ವಿಹಾರಕೆ
ಆಡುವ ವಯಸ್ಸು ನನ್ನದು
ಬೆಳಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ ನನ್ನ ತುಂಟಾಟ
ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ ನನ್ನ ಮನೆಯಾಟ
ತಪ್ಪದಿರು ನೀ ನನ್ನ ದೂರಕೆ

ಸೇರಿಸದಿರು ಶಾಲೆ ಬಂಧಿಯಾಗೆ
ಅನುಭವಿಸು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸಂಬಂಧ
ಮುಂದೆ ಸಿಗಿದು ಇಂತಹ ಅನುಭವವ
ತಪ್ಪದಿರು ನೀ ನನ್ನ ದೂರಕೆ

ಶಾಲೆಯ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯ ನಡೆ
ಮರುಕೆಳಾದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವ
ಪದವಿವರೆಗೆ ನಾ ಸಿಗೆನು ನಿನಗೆ
ಮತ್ತೆ ಸಿಗಿದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸುಖ

ಬೆಳೆದು ದೂಡ್ವಾದ ಮೇಲೆ
ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೇ
ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಕಾಣುವಿ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸವಿ
ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಹುಡುಕುವಿ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವ

ನೂಕದಿರು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸಂಬಂಧವ
ಕಳಿಕದಿರು ಕುಟುಂಬ ಬಾಂಧವ್ಯ
ತಂದೆತಾಯಿ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದೇ
ಬೆಳಿಸದಿರು ನನ್ನ ಯಂತ್ರವನಾಗಿ

- ಪಲುಗುಲ ನಾಗರಾಜ,
ರಾಯಚೋರು